

hed der vil blive at tage Beslutning under det forelagte Lovforslags Behandling. Kun forekommer det Udvalget rigtigt, at den endelige Lov, især hvis denne vedtages med Forandringer i den foreløbige Lov, udtrykkelig stadfæster den foreløbige Lovs Gyldighed, indtil den nye Lov er traadt i Kraft.

Som ovenfor anført, billiger Udvalget Hovedtrækkene i det forelagte Lovforslag, men formener dog, at der er Anledning til at gjøre enkelte Forandringer i og Tillæg til dette Forslag.

Hvad saaledes angaar de Personer, som Forslaget skal komme til Gode, foreslaar Udvalget en Udvidelse.

Foruden de i Lovforslagets § 1 betegnede Personer, nemlig de, som have iagttaget Forfkrifterne i Wienertraktatens Art. 19, er der endnu adskillige Personer, som vel ikke have iagttaget denne Form, men dog i Virkeligheden inden Overflytningsfrihedens Ophør have tilkjendegivet, at de vilde vedblive at være danske Undersaatter. Herved sigter Udvalget til de Personer, der ere indtraadte i militær Tjeneste her, og som i denne deres Stilling havde Grund til at antage, at de maatte stilles lige med de i Kongeriget fødte Personer. Dette maa først og fremmest gjælde om de Personer, som allerede før Ratifikationernes Udvevling (den 16de Novbr. 1864) vare i militær Tjeneste og maasse havde gjort Krigen med i den danske Hær, og som vel kunde have iagttaget Traktatens Forfkrifter, men ganske naturligt troede sig fritagne for at gjøre dette. Men det samme gjælder ogsaa om Personer, der efter Fredslutningens Ratifikation have begivet sig hertil og meldt sig paa Sesssionerne til Udskrivning, hvad enten de ved Forholdene i Hertugdømmerne hindredes i at afgive Deklaration om, at de ikke vilde være preussiske Undersaatter men bevare deres undersaatlige Forhold til Danmark, eller de stode i den Formening, at de ved at indtræde i den danske Hær (maasse endogsaa ved Afslæggelse af Faneed, medens denne aftrævedes) tilstrækkeligt havde tilkjendegivet deres Hensigt i saa Henseende, og have faaet Veiledning til at afgive den formelle Deklaration. Til denne Klasse af Personer hør i alt Fald vistnok i flere Tilfælde henføres saa-

danne, som have fremstillet sig til Sesssionsbehandling, men ere blevne kasserede, da de dog ligesuldt have lagt deres Hensigt for Dagen og mulig netop derved ere komne i Forhold, der forbyde dem at vende tilbage til Hertugdømmerne.

Endelig hør der endnu tages Hensyn til de i Hertugdømmerne fødte Personer, som før Wienertraktatens Ratifikation havde taget fast Ophold her i Riget og ere vedblevne at have Hjemsted i Kongeriget. De havde al Grund til at betragte sig ligestillede med de i Kongeriget fødte Undersaatter, og det vilde være meget haardt for dem, at de i Trangstilsælde skulde hjemsendes til Steder, hvor de politiske Forhold ere saa forskellige fra de tidligere, og hvor de muligvis blive undergivne en anden Behandling, end tidligere fandt Sted, eller endogsaa forpligtes til en Krigstjeneste, som er deres politiske Stemning imod. Til denne Klasse af Personer henhøre f. Ex. flere Studerende, forsaavidt de ikke efter deres Bærnepligtsforhold gaa ind under den foran omhandlede Klasse, mange Kvindesperoner, af hvilke vistnok ingen eller kun faa have afgivet Erklæring i Overensstemmelse med Fredstraktaten.

Personer, fødte i Hertugdømmerne, som ere indvandrede her til Riget efter Udvevlingen af Ratifikationerne, hør derimod formentlig kun undtagelsesvis kunne nyde Godt af de ekstraordinære Hjemstedsbeviser, naar de ikke have afgivet den fornødne Deklaration, og endnu mindre hør dette gjælde om Personer, der ere indvandrede efter 16de November 1870, da den i Artikel 19 ommeldte Frist af 6 Aar udløb.

Udvalget havde paatænkt at foreslaa nogle Paragrafer, sigtende til at fikke de foran berørte ikke under det oprindelige Lovforslag indbefattede Personer Ret til at kræve Hjemstedsbeviser, men det har fundet at burde vige tilbage for de Indvendinger, som herimod reistes fra Regjeringens Side. Det maa navnlig erkjendes, at ved saadanne faste Regler udsætter man sig for at udelukke enkelte Personer, som man kunde ønske at indrømme Hjemstedsbeviser, og at medtage mulig ikke faa, hvis hele Stilling og Forhold ikke tale for at give dem en saadan Begunstigelse. Udvalget har derfor